



Warszawa, dnia 27 sierpnia 2026 r.

Grupa Posłów na Sejm RP
Klubu Parlamentarnego
Prawo i Sprawiedliwość



EZD RP KS
(GMS-WSU)
Data rejestracji: 2026-08-27
Data wpływu: 2026-08-27

Pan
Włodzimierz Czarzasty
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej oraz art. 32 ust. 2 Regulaminu Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej (M.P. z 2026 r., poz. 573) niżej podpisani posłowie składają projekt ustawy:

- o zmianie ustawy o ochronie zwierząt

Na podstawie art. 34 ust. 1 Regulaminu Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej do reprezentowania wnioskodawców w pracach nad projektem ustawy upoważniamy Pana Posła Kacpra Płażyńskiego.

WYDZIAŁ OBSŁUGI PREZYDIUM SEJMU

SP5-11.020.281.2026

Data wpływu 27.08.2026

U S T A W A

z dnia ...

o zmianie ustawy o ochronie zwierząt

Art. 1. W ustawie z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt (Dz. U. z 2023 r., poz. 1580) wprowadza się następujące zmiany:

1) po art. 10b dodaje się art. 10c–10g w brzmieniu:

„Art. 10c. 1. Jeżeli pies zaatakował człowieka albo zwierzę domowe lub gospodarskie, powodując u człowieka lub zwierzęcia uszkodzenie ciała, uszczerbek na zdrowiu, rozstrój zdrowia albo śmierć, i zachodzi uzasadnione ryzyko ponownego ataku, prokurator może wydać postanowienie o odebraniu psa właścicielowi lub opiekunowi oraz o umieszczeniu go w schronisku dla zwierząt albo w innym podmiocie zapewniającym warunki bezpiecznego utrzymywania psów stwarzających zagrożenie, właściwym ze względu na miejsce zamieszkania właściciela lub opiekuna psa.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się, jeżeli atak psa nastąpił na terenie, na którym pies był zgodnie z prawem utrzymywany, a osoba, która doznała uszczerbku na zdrowiu, wtargnęła na ten teren bez wiedzy i zgody osoby uprawnionej, w szczególności w celu popełnienia przestępstwa, chyba że właściciel albo opiekun umyślnie wykorzystał psa do wyrządzenia uszkodzenia ciała, uszczerbku na zdrowiu albo rozstroju zdrowia u tej osoby.

3. Postanowienie, o którym mowa w ust. 1, może zostać wydane wyłącznie po zasięgnięciu opinii biegłego z zakresu behawiorystyki zwierząt albo powiatowego lekarza weterynarii.

4. Opinia, o której mowa w ust. 3, obejmuje w szczególności ocenę:

- 1) okoliczności ataku;
- 2) dotychczasowej historii zachowań agresywnych psa;
- 3) prawdopodobieństwa ponownego ataku lub innych zachowań stwarzających bezpośrednie niebezpieczeństwo dla życia lub zdrowia ludzi albo zwierząt;
- 4) możliwości skutecznego ograniczenia zagrożenia przez środki mniej dolegliwe niż odebranie psa;
- 5) warunków, w jakich pies powinien być utrzymywany po odebraniu.

5. Opinię uzyskuje się nie później niż w terminie 21 dni od dnia wystąpienia o przedstawienie opinii.

6. W przypadkach niecierpiących zwłoki, jeżeli dalsze pozostawienie psa u właściciela albo opiekuna stwarza bezpośrednie niebezpieczeństwo dla życia lub zdrowia ludzi albo zwierząt, prokurator może wydać postanowienie, o którym mowa w ust. 1, przed uzyskaniem opinii, o której mowa w ust. 3. W sytuacji, o której mowa w zdaniu pierwszym opinię uzyskuje się nie później niż w terminie 14 dni od dnia odebrania psa.

7. Jeżeli opinia, o której mowa w ust. 3, nie potwierdzi istnienia uzasadnionego ryzyka ponownego ataku, prokurator niezwłocznie uchyla postanowienie o odebraniu psa.

8. Postanowienie, o którym mowa w ust. 1, podlega natychmiastowemu wykonaniu.

9. Odebrania psa dokonuje policja, na polecenie prokuratora, przy udziale powiatowego lekarza weterynarii, a w razie potrzeby także przy udziale straży gminnej lub przedstawiciela podmiotu, do którego pies ma zostać przekazany.

10. O wydaniu postanowienia prokurator zawiadamia właściwego wójta, burmistrza albo prezydenta miasta oraz powiatowego lekarza weterynarii.

Art. 10d. 1. Pies odebrany na podstawie prawomocnego postanowienia, o którym mowa w art. 10c ust. 1, nie podlega wydaniu do adopcji, przekazaniu do domu tymczasowego ani przekazaniu osobie fizycznej, osobie prawnej lub jednostce organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej w celu dalszego utrzymywania, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Dopuszczalne jest przekazanie psa wyłącznie:

- 1) między schroniskami dla zwierząt;
- 2) do podmiotu wyspecjalizowanego w utrzymywaniu psów stwarzających zagrożenie;
- 3) do zakładu leczniczego dla zwierząt w celu leczenia lub obserwacji.

3. Podmiot, któremu przekazano psa, jest obowiązany utrzymywać go w warunkach niestwarzających zagrożenie dla ludzi i innych zwierząt.

4. Zakaz, o którym mowa w ust. 1, wpisuje się do dokumentacji psa prowadzonej przez schronisko albo inny podmiot, któremu pies został przekazany.

Art. 10e. 1. Na postanowienie prokuratora, o którym mowa w art. 10c ust. 1, właścicielowi albo opiekunowi psa przysługuje zażalenie do sądu rejonowego właściwego dla miejsca prowadzenia postępowania.

2. Zażalenie wnosi się za pośrednictwem prokuratora w terminie 7 dni od dnia doręczenia postanowienia.

3. Wniesienie zażalenia nie wstrzymuje wykonania postanowienia. Sąd może jednak wstrzymać wykonanie postanowienia, jeżeli przemawiają za tym szczególne okoliczności, a wstrzymanie wykonania nie spowoduje zagrożenia dla życia lub zdrowia ludzi albo zwierząt.

4. Sąd rozpoznaje zażalenie niezwłocznie, nie później niż w terminie 14 dni od dnia jego wpływu.

5. Sąd może utrzymać postanowienie w mocy, zmienić je albo uchylić.

6. W razie uchylenia postanowienia pies podlega niezwłocznemu zwrotowi właścicielowi albo opiekunowi.

Art. 10f. 1. Koszty odebrania, transportu, utrzymania, leczenia, obserwacji oraz koniecznych badań psa do dnia uprawomocnienia się postanowienia, o którym mowa w art. 10c ust. 1 ponosi jego właściciel albo opiekun. Od dnia uprawomocnienia się postanowienia, o którym mowa w art. 10c ust. 1, koszty utrzymania, leczenia, obserwacji oraz koniecznych badań psa ponosi podmiot, któremu przekazano psa.

2. W razie uchylenia postanowienia, o którym mowa w art. 10c ust. 1, koszty, o których mowa w ust. 1, ponosi Skarb Państwa.

3. Do należności z tytułu kosztów, o których mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio przepisy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

Art. 10g. 1. Jeżeli z opinii, o której mowa w art. 10c ust. 3, wynika, że zagrożenie może zostać skutecznie ograniczone bez odebrania psa, prokurator może, zamiast postanowienia o odebraniu psa, wydać postanowienie nakazujące właścicielowi albo opiekunowi stosowanie określonych środków bezpieczeństwa.

2. Środkami, o których mowa w ust. 1, mogą być w szczególności:

- 1) obowiązek prowadzenia psa wyłącznie na smyczy i w kagańcu;
- 2) zakaz spuszczenia psa ze smyczy poza terenem prywatnym;
- 3) obowiązek właściwego zabezpieczenia nieruchomości, na której pies przebywa;
- 4) obowiązek odbycia konsultacji behawioralnej;
- 5) obowiązek poddania psa badaniu lekarsko-weterynaryjnemu.

3. Przepisy art. 10e stosuje się odpowiednio.

4. Jeżeli właściciel albo opiekun nie wykonuje środków, o których mowa w ust. 1, prokurator może wydać postanowienie o odebraniu psa na podstawie art. 10c ust. 1.”;

2) po art. 37c dodaje się art. 37d w brzmieniu:

„Art. 37d. 1. Kto wydaje do adopcji, przekazuje do domu tymczasowego albo w inny sposób przekazuje osobie trzeciej psa odebranego na podstawie prawomocnego postanowienia, o którym mowa w art. 10c ust. 1, wbrew zakazowi określonymu w art. 10d ust. 1, podlega karze aresztu albo grzywny.

2. Tej samej karze podlega, kto utrudnia albo udaremnia wykonanie postanowienia o odebraniu psa, o którym mowa w art. 10c ust. 1.

3. W razie ukarania za wykroczenie, o którym mowa w ust. 1 albo 2, sąd może orzec zakaz posiadania psów na okres do 5 lat.”.

Art. 2. Do postępowań wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy w sprawach dotyczących ataków psów stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą. Informacje o wcześniejszych atakach mogą być uwzględniane przy ocenie ryzyka ponownego ataku, o której mowa w art. 10c ust. 4 pkt 3 ustawy zmienianej w art. 1.

Art. 3. Ustawa wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia.

U Z A S A D N I E N I E

Projektowana ustawa odpowiada na realną lukę w polskim systemie prawnym. Obowiązujące przepisy przewidują możliwość odebrania zwierzęcia wtedy, gdy zwierzę jest ofiarą znęcania się, a przypadek zwierzęcia jest zasadniczo powiązany ze skazaniem sprawcy za przestępstwo przeciwko zwierzęciu. Nie istnieje natomiast odrębny, prewencyjny i skuteczny mechanizm pozwalający państwu odebrać psa, który zaatakował człowieka albo inne zwierzę, spowodował uszczerbek na zdrowiu lub nawet śmierć i zgodnie z oceną specjalisty stwarza ryzyko ponownego ataku.

Oznacza to, że obecne prawo dobrze rozpoznaje sytuację, w której należy chronić zwierzę przed człowiekiem, ale nie daje wystarczająco skutecznych narzędzi w sytuacji odwrotnej: gdy to zachowanie zwierzęcia, przy braku należytego nadzoru ze strony właściciela lub opiekuna, staje się zagrożeniem dla ludzi i innych zwierząt. Projektowana zmiana tę lukę zamyka.

Państwo nie może czekać, aż agresywny pies z historią ataków ponownie zrobi krzywdę człowiekowi lub innemu zwierzęciu. Dzisiejsze przepisy chronią zwierzę przed złym właścicielem, ale nie chronią w wystarczającym stopniu ludzi i innych zwierząt przed psem, którego agresja została już potwierdzona w praktyce. W takich sytuacjach reakcja państwa nie powinna zaczynać się dopiero po tragedii.

Problem nie ma charakteru incydentalnego. Według danych przywoływanych w debacie publicznej, w 2024 r. w Polsce doszło do niemal 27 tysięcy pogryzień ludzi przez psy, czyli średnio do kilkudziesięciu takich zdarzeń dziennie. Chodzi o przypadki wymagające pomocy lekarskiej i zgłoszenia sanitarnego. Skala ta pokazuje, że pogryzienia przez psy nie są wyłącznie kwestią jednostkowych zaniedbań, lecz problemem bezpieczeństwa publicznego, wymagającym bardziej precyzyjnych narzędzi prawnych.

W ostatnich latach opinia publiczna wielokrotnie była konfrontowana z dramatycznymi sprawami, w których ataki psów kończyły się śmiercią ludzi. W styczniu 2024 r. w Zgorzelcu pies zaatakował siedmioletnią dziewczynkę, która mimo udzielonej pomocy medycznej zmarła wskutek odniesionych obrażeń. W czerwcu 2024 r. pod Barczewem doszło do śmierci siedmioletniej dziewczynki zaatakowanej przez psy na terenie hodowli. Z komunikatu Sądu Okręgowego w Olsztynie wynika, że dziewczynka weszła na teren wybiegu i kojca, gdzie przebywało sześć psów, a w rezultacie licznych obrażeń ciała zmarła.

Również w 2024 r. w Ojsławicach w gminie Radków pies, który wydostał się z nienależycie zabezpieczonej posesji, zaatakował mężczyznę wracającego polną drogą. Pokrzywdzony doznał licznych obrażeń i zmarł na miejscu. W tej sprawie zapadł prawomocny wyrok dotyczący nieumyślnego spowodowania śmierci człowieka w następstwie pogryzienia przez psa. W październiku 2025 r. w okolicach Zielonej Góry trzy psy zaatakowały 46-letniego mężczyznę, który po kilku dniach zmarł w szpitalu. Według informacji prokuratury przywoływanych w mediach właściciel miał wiedzieć, że jego psy mogą zachowywać się agresywnie, a teren, na którym przebywały, nie był właściwie zabezpieczony.

Sprawy te pokazują, że problem nie sprowadza się wyłącznie do odpowiedzialności karnej właściciela po fakcie. Odpowiedzialność karna jest konieczna, ale często przychodzi dopiero wtedy, gdy doszło już do nieodwracalnej tragedii. Projektowana ustawa ma charakter prewencyjny. Jej celem jest stworzenie procedury pozwalającej na realną reakcję państwa po poważnym ataku, ale zanim dojdzie do kolejnego zdarzenia, które może zakończyć się ciężkim uszczerbkiem na zdrowiu albo śmiercią.

Projekt nie zakłada automatycznego odbierania psów po każdym incydencie. Przesłanką zastosowania nowych przepisów ma być atak skutkujący uszkodzeniem ciała, uszczerbkiem na zdrowiu, rozstrój zdrowia albo śmierć zaatakowanego człowieka albo zwierzęcia. Dodatkowym warunkiem jest uzasadnione ryzyko ponownego ataku, oceniane po zasięgnięciu opinii biegłego behawiorysty zwierzęcego albo powiatowego lekarza weterynarii. Tym samym projekt odróżnia przypadkowe, jednorazowe i mniej poważne zdarzenia od sytuacji, w których zachowanie psa i okoliczności ataku wskazują na realne, dalsze zagrożenie.

Projektowana regulacja nie jest wymierzona w odpowiedzialnych właścicieli psów. Nie opiera się na założeniu, że pies jako taki jest zagrożeniem. Przeciwnie, jej konstrukcja chroni właścicieli przed arbitralnością państwa, ponieważ decyzja o odebraniu psa będzie mogła zostać podjęta wyłącznie po spełnieniu konkretnych przesłanek: wystąpieniu poważnego ataku, powstaniu skutku zdrowotnego, uzyskaniu opinii specjalisty oraz wydaniu decyzji przez prokuratora. Właściciel albo opiekun psa będzie miał zapewnione prawo zaskarżenia takiej decyzji do sądu.

Powierzenie kompetencji prokuratorowi wynika z charakteru sprawy. Atak psa powodujący uszczerbek na zdrowiu albo poważne obrażenia bardzo często pozostaje w związku

z postępowaniem karnym lub sprawdzającym dotyczącym odpowiedzialności właściciela albo opiekuna. Prokurator dysponuje instrumentami pozwalającymi szybko zabezpieczyć materiał dowodowy, zlecić opinię specjalistyczną i ocenić, czy dalsze pozostawienie psa u właściciela tworzy zagrożenie dla życia lub zdrowia ludzi albo zwierząt. Jednocześnie sądowa kontrola takiej decyzji zapewnia ochronę praw właściciela.

Istotnym elementem projektu jest możliwość zastosowania środków mniej dolegliwych niż odebranie psa, jeżeli opinia specjalisty wskazuje, że zagrożenie można skutecznie ograniczyć w inny sposób. Mogą to być w szczególności obowiązek prowadzenia psa na smyczy i w kagańcu, zakaz spuszczenia psa ze smyczy poza terenem prywatnym, obowiązek zabezpieczenia posesji, konsultacja behawioralna. Odebranie psa powinno pozostawać środkiem ostatecznym, stosowanym wtedy, gdy inne instrumenty nie dają realnej gwarancji bezpieczeństwa.

Projekt przewiduje również, że pies odebrany w tym trybie nie będzie mógł zostać przekazany do adopcji. Rozwiązanie to wynika z celu ustawy. Jeżeli podstawą odebrania psa jest poważny atak i profesjonalnie potwierdzone ryzyko jego ponowienia, to przekazanie zwierzęcia do kolejnej osoby fizycznej nie usuwa zagrożenia, lecz jedynie przenosi je na innego opiekuna, jego rodzinę, sąsiadów, osoby postronne oraz inne zwierzęta. Dlatego pies powinien pozostawać wyłącznie w schronisku dla zwierząt albo innym wyspecjalizowanym podmiocie zdolnym do jego bezpiecznego utrzymywania.

Projektowana ustawa zachowuje równowagę między ochroną ludzi, ochroną innych zwierząt, prawami właściciela oraz humanitarnym traktowaniem psa. Nie wprowadza odpowiedzialności zbiorowej wobec właścicieli psów, nie tworzy automatyzmu i nie opiera się na kryteriach pozamerytorycznych. Wprowadza natomiast brakujące narzędzie prawne dla sytuacji najpoważniejszych, w których wcześniejszy atak i specjalistyczna ocena ryzyka wskazują, że pozostawienie psa u dotychczasowego właściciela albo dopuszczenie do jego późniejszej adopcji może prowadzić do kolejnych tragedii.

Celem ustawy jest więc zwiększenie bezpieczeństwa publicznego, wzmocnienie odpowiedzialności właścicieli i opiekunów psów oraz stworzenie jasnej procedury reagowania na przypadki, w których pies po poważnym ataku stanowi dalsze, realne i potwierdzone zagrożenie.

Projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

DEKLAROWANE SKUTKI REGULACJI (DSR) projektu ustawy

Informacja o projekcie

a) Tytuł projektu:

Projekt ustawy o zmianie ustawy o ochronie zwierząt

b) Przedstawiciel wnioskodawcy:

Kacper Płażyński

I. Część wstępna

[1] Zwięzły opis zidentyfikowanego problemu i proponowanych rozwiązań.

Celem projektowanej regulacji jest odpowiedź na brak uregulowania prawnego dotyczącego sytuacji, w której to nie istnieje odrębny, prewencyjny i skuteczny mechanizm pozwalający państwu odebrać psa, który zaatakował człowieka albo inne zwierzę, spowodował uszczerbek na zdrowiu lub nawet śmierć i zgodnie z oceną specjalisty stwarza ryzyko ponownego ataku. Jej celem jest stworzenie procedury pozwalającej na realną reakcję państwa po poważnym ataku, ale zanim dojdzie do kolejnego zdarzenia, które może zakończyć się ciężkim uszczerbkiem na zdrowiu albo śmiercią.

Obecne prawo dobrze rozpoznaje sytuację, w której należy chronić zwierzę przed człowiekiem, ale nie daje wystarczająco skutecznych narzędzi w sytuacji odwrotnej: gdy to zachowanie zwierzęcia, przy braku należytego nadzoru ze strony właściciela lub opiekuna, staje się zagrożeniem dla ludzi i innych zwierząt. Projektowana zmiana tę lukę zamyka.

Projekt nie zakłada automatycznego odbierania psów po każdym incydencie. Przesłanką zastosowania nowych przepisów ma być atak skutkujący uszkodzeniem ciała, uszczerbkiem na zdrowiu, rozstrój zdrowia albo śmierć zaatakowanego człowieka albo zwierzęcia. Dodatkowym warunkiem jest uzasadnione ryzyko ponownego ataku, oceniane po zasięgnięciu opinii biegłego behawiorysty zwierzęcego albo powiatowego lekarza weterynarii. Tym samym projekt odróżnia przypadkowe, jednorazowe i mniej poważne zdarzenia od sytuacji, w których zachowanie psa i okoliczności ataku wskazują na realne, dalsze zagrożenie.

Projektowana regulacja nie jest wymierzona w odpowiedzialnych właścicieli psów. Nie opiera się na założeniu, że pies jako taki jest zagrożeniem. Przeciwnie, jej konstrukcja chroni właścicieli przed arbitralnością państwa, ponieważ decyzja o odebraniu psa będzie mogła zostać podjęta wyłącznie po spełnieniu konkretnych przesłanek: wystąpieniu poważnego ataku, powstaniu skutku zdrowotnego, uzyskaniu opinii specjalisty oraz wydaniu decyzji przez prokuratora. Właściciel albo opiekun psa będzie miał zapewnione prawo zaskarżenia takiej decyzji do sądu.

Istotnym elementem projektu jest możliwość zastosowania środków mniej dolegliwych niż odebranie psa, jeżeli opinia specjalisty wskazuje, że zagrożenie można skutecznie ograniczyć w inny sposób. Mogą to być w szczególności obowiązek prowadzenia psa na smyczy i w kagańcu, zakaz spuszczenia psa ze smyczy poza terenem prywatnym, obowiązek zabezpieczenia posesji, konsultacja behawioralna. Odebranie psa powinno pozostawać środkiem ostatecznym, stosowanym wtedy, gdy inne instrumenty nie dają realnej gwarancji bezpieczeństwa.

Projekt przewiduje również, że pies odebrany w tym trybie nie będzie mógł zostać przekazany do adopcji. Rozwiązanie to wynika z celu ustawy. Jeżeli podstawą odebrania psa jest poważny atak i profesjonalnie potwierdzone ryzyko jego ponowienia, to przekazanie zwierzęcia do kolejnej osoby fizycznej nie usuwa zagrożenia, lecz jedynie przenosi je na innego opiekuna, jego rodzinę, sąsiadów, osoby postronne oraz inne zwierzęta. Dlatego pies powinien pozostawać wyłącznie w schronisku dla zwierząt albo innym wyspecjalizowanym podmiocie zdolnym do jego bezpiecznego utrzymywania.

Projektowana ustawa zachowuje równowagę między ochroną ludzi, ochroną innych zwierząt, prawami właściciela oraz humanitarnym traktowaniem psa. Nie wprowadza odpowiedzialności zbiorowej wobec właścicieli psów, nie tworzy automatyzmu i nie opiera się na kryteriach pozamerytorycznych. Wprowadza natomiast brakujące narzędzie prawne dla sytuacji najpoważniejszych, w których wcześniejszy atak i specjalistyczna ocena ryzyka wskazują, że pozostawienie psa u dotychczasowego właściciela albo dopuszczenie do jego późniejszej adopcji może prowadzić do kolejnych tragedii.

Celem ustawy jest więc zwiększenie bezpieczeństwa publicznego, wzmocnienie odpowiedzialności właścicieli i opiekunów psów oraz stworzenie jasnej procedury reagowania na przypadki, w których pies po poważnym ataku stanowi dalsze, realne i potwierdzone zagrożenie.

[2] Czy były rozważane rozwiązania alternatywne?

➤ Nie

Cel, który ma być osiągnięty za pomocą przedmiotowego projektu ustawy nie może być zrealizowany za pomocą innych środków niż zaproponowane w projekcie.

II. Wymogi określone w art. 34 ust. 2 pkt 3–5 regulaminu Sejmu

[3] Jakie są przewidywane skutki prawne projektowanych rozwiązań?

Projekt ustawy pozostaje spójny z dotychczasowymi regulacjami, w tym Konstytucją RP oraz konstytucyjnym standardem ochrony wolności i praw.

Projekt ustawy prowadzi do istotnej, korzystnej zmiany w zakresie bezpieczeństwa publicznego, wzmacnia odpowiedzialność właścicieli i opiekunów nad swoimi psami oraz tworzy procedury dotychczas nieistniejące w polskim systemie prawnym.

Podstawowym skutkiem prawnym projektowanej ustawy będzie przyznanie prokuratorowi kompetencji do wydania postanowienia o odebraniu psa właścicielowi albo opiekunowi w sytuacji, gdy atak spowodował uszkodzenie ciała, uszczerbek na zdrowiu, rozstrój zdrowia albo śmierć człowieka lub zwierzęcia, a jednocześnie zachodzi uzasadnione ryzyko ponownego ataku. Odebranie psa będzie miało charakter środka służącego zapobieganiu dalszemu zagrożeniu dla życia i zdrowia ludzi oraz zwierząt.

Projektowana regulacja przewiduje również szczególny tryb działania w przypadkach niecierpiących zwłoki.

Kluczowym skutkiem prawnym będzie wprowadzenie ograniczeń dotyczących dalszego dysponowania psem odebrany na podstawie prawomocnego postanowienia. Pies taki nie będzie mógł zostać wydany do adopcji, przekazany do domu tymczasowego ani przekazany osobie fizycznej lub innemu podmiotowi w celu dalszego utrzymywania, z wyjątkiem przekazania do innego schroniska, podmiotu wyspecjalizowanego w utrzymywaniu psów stwarzających zagrożenie albo zakładu leczniczego dla zwierząt w celu leczenia lub obserwacji.

Projekt tworzy normatywne zabezpieczenie dla właścicieli psów oraz chroni społeczeństwo przed ewentualnym zagrożeniem.

Poprzez projekt wprowadza się narzędzia prawne dla sytuacji najpoważniejszych, w których wcześniejszy atak i specjalistyczna ocena ryzyka wskazują, że pozostawienie psa u dotychczasowego właściciela albo dopuszczenie do jego późniejszej adopcji może prowadzić do problematycznych sytuacji.

Projekt ustanawia jednocześnie mechanizm sądowej kontroli decyzji prokuratora. Właścicielowi albo opiekunowi psa będzie przysługiwało zażalenie na postanowienie o odebraniu psa do właściwego sądu rejonowego. Sąd będzie mógł utrzymać postanowienie w mocy, zmienić je albo uchylić. Wprowadzenie tego środka zaskarżenia stanowi istotną gwarancję ochrony praw właściciela lub opiekuna psa przed nieuzasadnionym lub nieproporcjonalnym zastosowaniem środka.

Nowelizacja wprowadza także nowy typ wykroczenia. Karze aresztu albo grzywny będzie podlegała osoba, która wbrew ustawowemu zakazowi wyda psa do adopcji, przekaze go do domu tymczasowego albo w inny sposób przekaze osobie trzeciej. Takiej samej karze będzie podlegała osoba, która będzie utrudniała albo udaremniała wykonanie postanowienia o odebraniu psa. Dodatkowo, w razie ukarania za wykroczenia, o których mowa powyżej sąd będzie mógł orzec zakaz posiadania psów na okres do 5 lat. Przepisy te mają zapewnić skuteczność projektowanych mechanizmów poprzez ustanowienie odpowiedzialności za naruszenie zakazu dalszego przekazywania psa oraz za uniemożliwianie wykonania decyzji o jego odebraniu.

Projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Projekt przewiduje wejście w życie ustawy po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia. Termin ten umożliwi przygotowanie podmiotów objętych ustawą do wdrożenia nowych rozwiązań.

[4] Jakie są przewidywane skutki społeczne projektowanych rozwiązań?

Wejście w życie projektowanych przepisów może przyczynić się do:

1. Zapewnienia bezpiecznych przestrzeni publicznych poprzez stworzenie skutecznego mechanizmu szybkiego reagowania na przypadki poważnych ataków psów.
2. Spadku liczby wypadków z udziałem psów.
3. Pozytywnego wpływu na poczucie bezpieczeństwa mieszkańców, w szczególności osób mających kontakt z psami w przestrzeni publicznej
4. Zwiększenia świadomości opieki nad zwierzęciem – większy spokój właścicieli i opiekunów psów.
5. Zwiększenia odpowiedzialności właścicieli i opiekunów psów za właściwe zabezpieczenie zwierząt.
6. Częstszego korzystania z usług behawiorystów, wyższy poziom wyszkolenia psów.
7. Zwiększenia integracji lokalnej – budowanie lepszych relacji sąsiedzkich poprzez bezpieczniejsze otoczenie.
8. Wprowadzenia możliwości zastosowania środków alternatywnych wobec odebrania psa.

[5] Jakie są przewidywane skutki gospodarcze projektowanych rozwiązań?

Projektowana ustawa będzie miała ograniczony i głównie pośredni wpływ na działalność mikroprzedsiębiorców oraz małych i średnich przedsiębiorców.

Wpływ na sektor mikroprzedsiębiorców oraz małych i średnich przedsiębiorców może wystąpić przede wszystkim w odniesieniu do przedsiębiorców prowadzących działalność gospodarczą związaną z opieką nad zwierzętami, w szczególności schronisk dla zwierząt, zakładów leczniczych dla zwierząt, podmiotów świadczących usługi behawiorystyczne,

transport zwierząt oraz podmiotów wyspecjalizowanych w utrzymywaniu psów stwarzających zagrożenie. Projektowana regulacja może zwiększyć zapotrzebowanie na usługi świadczone przez przedsiębiorców prowadzących tego rodzaju działalność oraz stworzyć nowe możliwości prowadzenia działalności gospodarczej.

Projekt może zatem pozytywnie wpłynąć na przedsiębiorców świadczących specjalistyczne usługi związane z utrzymywaniem i leczeniem psów, jednak skala tego wpływu będzie zależna od liczby przypadków zastosowania projektowanych przepisów

[6] Jakie są przewidywane skutki finansowe projektowanych rozwiązań, w szczególności wpływ na sektor finansów publicznych, w tym na budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego?

Projektowana ustawa może spowodować dodatkowe skutki finansowe dla budżetu państwa oraz, w ograniczonym zakresie, dla budżetów jednostek samorządu terytorialnego. Skala tych skutków będzie uzależniona przede wszystkim od liczby psów odebranych na podstawie projektowanych przepisów, długości ich pobytu w schroniskach lub innych wyspecjalizowanych podmiotach, liczby przeprowadzonych badań i opinii oraz liczby przypadków uchylenia postanowienia o odebraniu psa.

Trzeba zaznaczyć, że zgodnie z projektowanym art. 10f ust. 1 do dnia uprawomocnienia się postanowienia koszty odebrania, transportu, utrzymania, leczenia, obserwacji i badań ponosi właściciel albo opiekun psa. Oznacza to, że wydatki ponoszone przez schronisko lub inny podmiot mogą być następnie dochodzone od właściciela lub opiekuna. W przypadku skutecznego wyegzekwowania tych należności nastąpi częściowa lub całkowita kompensacja wydatków poniesionych wcześniej przez sektor finansów publicznych.

Natomiast od dnia uprawomocnienia się postanowienia, o którym mowa w art. 10c ust. 1, koszty utrzymania, leczenia, obserwacji oraz koniecznych badań psa ponosi podmiot, któremu przekazano psa.

Po stronie budżetu państwa mogą wystąpić przede wszystkim koszty:

1. sporządzenia opinii specjalistycznych;
2. czynności Policji i prokuratury związanych ze stosowaniem nowych przepisów;
3. postępowań zażaleniowych przed sądem;
4. utrzymania, leczenia i badań psów w przypadkach, w których postanowienie o odebraniu zostanie uchylone.

Koszty pracy Policji, prokuratury i sądów będą w znacznej części realizowane w ramach obecnych struktur organizacyjnych.

Wpływ ustawy na budżety jednostek samorządu terytorialnego będzie wynikał przede wszystkim z konieczności zapewnienia odpowiednich warunków utrzymywania psów odebranych na podstawie art. 10c, w przypadku gdy psy te zostaną przekazane do schronisk lub innych podmiotów, których działalność jest finansowana lub współfinansowana przez

jednostki samorządu terytorialnego. Szacuje, że koszty te nie przekroczą kwoty 1,2 mln zł w skali roku.

Natomiast dodatkowe obciążenie budżetu państwa, związane przede wszystkim z przypadkami uchylenia postanowień i kosztami specjalistycznych opinii, można szacować na około 900 tys. zł rocznie, w zależności od sposobu rozliczania kosztów opinii oraz obsługi postępowań.

Szacunki te mają jednak charakter orientacyjny. Rzeczywiste skutki finansowe będą zależały przede wszystkim od liczby zastosowanych środków, długości pobytu psów w miejscach odosobnienia, kosztów funkcjonowania poszczególnych schronisk i wyspecjalizowanych podmiotów oraz skuteczności egzekwowania należności od właścicieli i opiekunów.

[7] Wykaz źródeł finansowania, jeśli projekt ustawy pociąga za sobą obciążenie budżetu państwa lub budżetów jednostek samorządu terytorialnego.

Projektowana ustawa może spowodować dodatkowe skutki finansowe dla budżetu państwa oraz, w ograniczonym zakresie, dla budżetów jednostek samorządu terytorialnego. Skala tych skutków będzie uzależniona przede wszystkim od liczby psów odebranych na podstawie projektowanych przepisów, długości ich pobytu w schroniskach lub innych wyspecjalizowanych podmiotach, liczby przeprowadzonych badań i opinii oraz liczby przypadków uchylenia postanowienia o odebraniu psa.

Trzeba zaznaczyć, że zgodnie z projektowanym art. 10f ust. 1 do dnia uprawomocnienia się postanowienia koszty odebrania, transportu, utrzymania, leczenia, obserwacji i badań ponosi właściciel albo opiekun psa. Oznacza to, że wydatki ponoszone przez schronisko lub inny podmiot mogą być następnie dochodzone od właściciela lub opiekuna. W przypadku skutecznego wyegzekwowania tych należności nastąpi częściowa lub całkowita kompensacja wydatków poniesionych wcześniej przez sektor finansów publicznych.

Natomiast od dnia uprawomocnienia się postanowienia, o którym mowa w art. 10c ust. 1, koszty utrzymania, leczenia, obserwacji oraz koniecznych badań psa będzie ponosił podmiot, któremu przekazano psa.

Po stronie budżetu państwa wystąpią przede wszystkim koszty:

1. sporządzenia opinii specjalistycznych;
2. czynności Policji i prokuratury związanych ze stosowaniem nowych przepisów;
3. postępowań zażaleniowych przed sądem;
4. utrzymania, leczenia i badań psów w przypadkach, w których postanowienie o odebraniu zostanie uchylone.

Koszty pracy Policji, prokuratury i sądów będą w znacznej części realizowane w ramach obecnych struktur organizacyjnych.

Wpływ ustawy na budżety jednostek samorządu terytorialnego będzie wynikał przede wszystkim z konieczności zapewnienia odpowiednich warunków utrzymywania psów odebranych na podstawie art. 10c, w przypadku gdy psy te zostaną przekazane do schronisk

lub innych podmiotów, których działalność jest finansowana lub współfinansowana przez jednostki samorządu terytorialnego. Szacuje, że koszty te nie przekroczą kwoty 1,2 mln zł w skali roku.

Natomiast dodatkowe obciążenie budżetu państwa, związane przede wszystkim z przypadkami uchylecia postanowień i kosztami specjalistycznych opinii, można szacować na około 900 tys. zł rocznie, w zależności od sposobu rozliczania kosztów opinii oraz obsługi postępowań.

Szacunki te mają jednak charakter orientacyjny. Rzeczywiste skutki finansowe będą zależały przede wszystkim od liczby zastosowanych środków, długości pobytu psów w miejscach odosobnienia, kosztów funkcjonowania poszczególnych schronisk i wyspecjalizowanych podmiotów oraz skuteczności egzekwowania należności od właścicieli i opiekunów.

[8] Czy projekt ustawy podlega procedurze notyfikacyjnej?

➤ Nie

III. Wymogi określone w art. 34 ust. 2a i 2b regulaminu Sejmu

[9] Czy projekt ustawy zawiera przepisy określające zasady podejmowania, wykonywania lub zakończenia działalności gospodarczej (art. 34 ust. 2a regulaminu Sejmu)?

➤ Nie

[10] Czy wdrożenie projektowanych przepisów spowoduje obciążenia administracyjne mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców (art. 34 ust. 2a regulaminu Sejmu)?

➤ Nie

[11] Czy projekt ustawy zawiera przepisy regulacyjne lub określa wymogi dotyczące świadczenia usług transgranicznych w rozumieniu ustawy z dnia 22 grudnia 2015 r. o zasadach uznawania kwalifikacji zawodowych nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej (art. 34 ust. 2b regulaminu Sejmu)?

➤ Nie

Lista posłów Klubu Parlamentarnego Prawo i Sprawiedliwość

popierający projekt ustawy o zmianie ustawy
o ochronie zwierząt

L.p.	Imię i nazwisko	Podpis
1.	Andrzej Adamczyk	
2.	Waldemar Andzel	
3.	Dorota Arciszewska-Mielewczyk	
4.	Iwona Arent	
5.	Marek Ast	
6.	Piotr Babinetz	
7.	Anna Baluch	
8.	Ryszard Bartosik	
9.	Barbara Bartuś	
10.	Mariusz Błaszczak	
11.	Rafał Bochenek	
12.	Jacek Bogucki	
13.	Joanna Borowiak	
14.	Kamil Bortniczuk	
15.	Bożena Borys-Szopa	
16.	Lidia Burzyńska	
17.	Zbigniew Chmielewicz	
18.	Artur Chojecki	
19.	Kazimierz Choma	
20.	Dominika Chorościńska	

21.	Tadeusz Chrzan	
22.	Anna Ciecholka	
23.	Krzysztof Cieciora	
24.	Janusz Cieszyński	
25.	Michał Cieślak	
26.	Krzysztof Czarnecki	
27.	Witold Czarnecki	
28.	Przemysław Czarnek	
29.	Arkadiusz Czartoryski	
30.	Lidia Czechak	
31.	Anita Czerwińska	
32.	Katarzyna Czochara	
33.	Władysław Dajczak	
34.	Anna Dąbrowska-Banaszek	
35.	Zbigniew Dolata	
36.	Bartłomiej Dorywalski	
37.	Przemysław Drabek	
38.	Elżbieta Duda	
39.	Jan Dziedziczak	
40.	Magdalena Filipek-Sobczak	
41.	Radosław Fogiel	
42.	Andrzej Gawron	
43.	Grzegorz Gaża	
44.	Anna Gembicka	

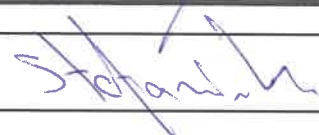
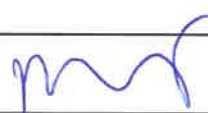
45.	Szymon Giliński	
46.	Piotr Gliński	
47.	Małgorzata Golińska	<i>hah</i>
48.	Kazimierz Gołojuch	
49.	Robert Gontars	
50.	Mariusz Gosek	
51.	Agnieszka Górską	<i>Agata</i>
52.	Marcin Grabowski	
53.	Marek Gróbarczyk	
54.	Andrzej Gut Mostowy	
55.	Kazimierz Gwiazdowski	
56.	Marcin Gwóźdź	
57.	Czesław Hoc	
58.	Zbigniew Hoffmann	
59.	Marcin Horala	
60.	Paweł Hreniak	
61.	Paweł Jabłoński	
62.	Michał Jach	
63.	Norbert Kaczmarczyk	
64.	Filip Kaczyński	
65.	Jarosław Kaczyński	<i>Jarosław Kaczyński</i>
66.	Piotr Kaleta	
67.	Sebastian Kaleta	
68.	Mariusz Kałużny	<i>ML</i>

69.	Jan Kanthak	
70.	Fryderyk Kapinos	
71.	Lukasz Kmity	
72.	Maria Kos	
73.	Andrzej Kosztowniak	
74.	Henryk Kowalczyk	
75.	Michał Kowalski	
76.	Bartosz Kownacki	
77.	Jarosław Krajewski	
78.	Wiesław Krajewski	
79.	Leonard Krasulski	
80.	Piotr Król	
81.	Anna Krupka	
82.	Andrzej Kryj	
83.	Mariusz Krystian	
84.	Krzysztof Kubów	
85.	Marek Kuchciński	
86.	Wioletta Maria Kulpa	
87.	Maria Kurowska	
88.	Władysław Kurowski	
89.	Zbigniew Kuźmiuk	
90.	Anna Kwiecień	
91.	Ewa Leniart	
92.	Joanna Lichocka	

93.	Krzysztof Lipiec	
94.	Grzegorz Lorek	<i>G. Lorek</i>
95.	Sebastian Łukaszewicz	
96.	Marzena Machalek	
97.	Antoni Macierewicz	
98.	Grzegorz Macko	
99.	Ewa Malik	
100.	Maciej Małecki	<i>[Signature]</i>
101.	Dariusz Matecki	
102.	Jerzy Materna	
103.	Grzegorz Matusiak	
104.	Marek Matuszewski	
105.	Anna Milczanowska	
106.	Daniel Milewski	
107.	Mateusz Morawiecki	
108.	Jan Mosiński	
109.	Michał Moskal	<i>[Signature]</i>
110.	Aleksander Mrówczyński	
111.	Marcin Ociepa	
112.	Bogumiła Olbryś	
113.	Jacek Osuch	
114.	Anna Paluch	
115.	Teresa Pamuła	
116.	Monika Pawłowska	

Wyciąg

117.	Bolesław Piecha	
118.	Grzegorz Piechowiak	
119.	Anna Pieczarka	
120.	Dariusz Piontkowski	
121.	Kacper Płażyński	<i>Kacper Płażyński</i>
122.	Szymon Pogoda	
123.	Jerzy Polaczek	
124.	Piotr Polak	<i>Piotr Polak</i>
125.	Marcin Porzucek	
126.	Grzegorz Puda	
127.	Zbigniew Rau	
128.	Marcin Romanowski	
129.	Rafał Romanowski	
130.	Urszula Rusecka	
131.	Paweł Rychlik	<i>Paweł Rychlik</i>
132.	Paweł Sałek	
133.	Jacek Sasin	
134.	Anna Schmidt	
135.	Lukasz Schreiber	
136.	Jarosław Sellin	
137.	Olga Semeniuk Patkowska	
138.	Edward Siarka	
139.	Sławomir Skwarek	
140.	Kazimierz Smoliński	

141.	Krzysztof Sobolewski	
142.	Agnieszka Soin	
143.	Katarzyna Sójka	
144.	Mirosława Stachowiak-Różecka	
145.	Dariusz Stefaniuk	
146.	Marek Subocz	
147.	Marek Suski	
148.	Artur Szałabawka	
149.	Wojciech Szarama	
150.	Krzysztof Szczucki	
151.	Józefa Szczurek-Żelazko	
152.	Paweł Szrot	
153.	Stanisław Szwed	
154.	Szymon Szynkowski vel Sęk	
155.	Agnieszka Ścigał	
156.	Andrzej Śliwka	
157.	Jacek Świat	
158.	Krzysztof Tchórzewski	
159.	Robert Telus	
160.	Ryszard Terlecki	
161.	Włodzimierz Tomaszewski	
162.	Sylwester Tulajew	
163.	Piotr Uruski	
164.	Piotr Uściński	

165.	Marcin Warchoń	
166.	Robert Warwas	
167.	Jan Warzecha	
168.	Małgorzata Wassermann	
169.	Rafał Weber	
170.	Marek Wesoly	
171.	Patryk Wicher	
172.	Jarosław Wieczorek	
173.	Teresa Wilk	
174.	Elżbieta Witek	
175.	Agnieszka Wojciechowska van Heukelom	
176.	Agata Wojtyszek	
177.	Michał Woś	
178.	Grzegorz Woźniak	
179.	Tadeusz Woźniak	
180.	Michał Wójcik	
181.	Bartłomiej Wróblewski	
182.	Jarosław Zieliński	
183.	Tomasz Zieliński	
184.	Zbigniew Ziobro	
185.	Wojciech Zubowski	
186.	Ireneusz Zyska	
187.		
188.		